

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180023
NAZWA
OBSZARU Las nad Braciejową

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180023	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Las nad Braciejową

1.4. Data opracowania 2008-09	1.5. Data aktualizacji 2024-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 lipca 2022 r. w spr. soo Las nad Braciejową (PLH180023)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
21.4571

Szerokość geograficzna
49.9985

2.2. Powierzchnia [ha]:

1440.17

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL32	Podkarpackie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6510			0.43		G	D			
9110			130.21		G	B	C	B	B
9130			811.92		G	B	C	B	B
9170			426.75		G	B	C	B	B
91E0			9.18		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki	Populacja na obszarze	Ocena obszaru
---------	-----------------------	---------------

Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D			
						Min	Maks				Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1193	Bombina variegata			p				C	DD	C	B	B	B
I	4014	Carabus variolosus			p				P	DD	C	B	B	C
I	1086	Cucujus cinnaberinus			p				P	DD	C	B	B	C
I	6199	Euplagia quadripunctaria			p	40	220	i	C	M	A	B	B	A
A	2001	Triturus montandoni			p				C	DD	C	B	B	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.03
N16	99.19
N10	0.07
N12	0.71
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Las nad Braciejową leży na południe od Dębicy, w północno-zachodniej części Pogórza Strzyżowskiego. Wzniesienia osiągają tu wysokość około 400 m n.p.m. Podłoże geologiczne utworzone jest z kredowych i trzeciorzędowych osadów fliszu karpackiego, na który składają się naprzemienne, zróżnicowane warstwy piaskowców, łupków, margli i zlepieńców. Obszar należy do zlewni Wisłoki – cieku II-rzędu, będącego prawym dopływem Wisły. Odwadniany jest przez szereg niewielkich cieków spływających bezpośrednio ze zboczy, z których część uchodzi bezpośrednio do Wisłoki, a część do większych prawobrzeżnych dopływów jak Ostra czy Wielopolka. Krajobraz okolicy cechuje typowy dla Pogórza Strzyżowskiego rusztowy układ grzbietów i kratowa sieć rzeczna. Wzniesienia – niemal w całości porośnięte

lasem – są tu relatywnie niewysokie – rzadko przekraczają 400 m n.p.m. Las nad Braciejową to pozostałość zwartych lasów porastających niegdyś pogórze karpackie. Obszar obejmuje piętro pogórza, co determinuje charakter szaty roślinnej zdominowanej przez buczyny i grądy. Wyróżnia go niezwykle urozmaicona rzeźba terenu – rozległe wierzchowiny pocięte są gęstą siecią jarów i wąwozów, co przekłada się na bogatą mozaikę siedlisk i czyni obszar trudno dostępnym. Decyduje to o wysokim stopniu naturalności i obecności cennych elementów fauny, typowych dla lasów pierwotnych. Z obszarem sąsiadują tereny otwarte z rozproszoną zabudową należącą do sąsiednich miejscowości. Grunty położone w obszarze to w przewadze grunty leśne Skarbu Państwa znajdujące się w zarządzie PGL „Lasy Państwowe” oraz lasy innej własności. Powierzchnie otwarte zajmują znikomą powierzchnię i nie odgrywają roli w szacie roślinnej.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotem ochrony obszaru jest 5 typów siedlisk przyrodniczych: 9110, 9130, 9170 oraz 91E0, a także 5 gatunków zwierząt: 4014, 1086, 6199, 1193 oraz 2001, ujętych w załączniku I i II Dyrektywy siedliskowej.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)

W obszarze objętym opracowaniem siedlisko wykształciło się na 42 stanowiskach, jako drzewostan z dominacją w drzewostanie buka zwyczajnego i skąpym podszytem, w którym bukowi tylko miejscami towarzyszą domieszki grabu pospolitego, jawora i jarzębiny. W runie przeważa nalot buka, pojawiają się także gatunki acydofilne jak konwalijka dwulistna. Acydofilna buczyna niżowa (9110 – 1) dobrze wyróżnia się w obszarze na tle innych zbiorowisk leśnych. Uproszczona struktura pionowa warstw roślinności, ubóstwo gatunkowe oraz niewielkie pokrycie powierzchni przez warstwę zielną, a także zaleganie liści bukowych sprawiają, że płaty zespołu są łatwe w identyfikacji. Reprezentatywność – B. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w regionie kontynentalnym (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: znaczny udział gatunków obcych tj. nawłoci późnej czy robinii akacjowej, skład florystyczny typowy dla siedliska we wszystkich warstwach fitocenozy), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: struktura przestrzenna i pionowa zróżnicowana, oprócz kęp starszych drzew występują fragmenty młodszego drzewostanu, obfite naturalne odnowienie drzewostanu). Ocena B.

9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion)

Żyzna buczyna karpacka w lasach nad Braciejową wyróżnia się przede wszystkim złożoną strukturą roślinności. Występuje na całej długości obszaru w postaci 32 płatów. Drzewostan buduje buk pospolity a w wielu płatach drzewostan zróżnicowany jest na dwie warstwy z czego podrost i nalot występują prawie zawsze i obficie. Podszyt jest dość bogaty gatunkowo, ale występuje niezbyt obficie. Reprezentatywność – B, z uwagi na zubożoną kombinację gatunków. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: znaczny udział gatunków ekspansywnych i inwazyjnych, struktura pionowa mało zróżnicowana – drzewostan w zasadzie jednopiętrowy), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: niedobór martwego drewna, naturalne odnowienie drzewostanu obecne i właściwe, reagujące na prześwietlenia). Zdecydowana przewaga powierzchni siedliska w stanie zachowania niezadawalającym pozwala przyjąć ogólną ocenę siedliska 9130 w obszarze jako B.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)

Na przedmiotowym obszarze stwierdzono płaty grądów, zaklasyfikowane do podzespołu typowego Tilio-Carpinetum typicum. W obrębie podzespołu wyróżniono dwa warianty: wariant typowy oraz wariant bukowy. Wariant bukowy jest zbiorowiskiem o charakterze wyraźnie przejściowym między zespołami grądu subkontynentalnego i żyznej buczyny karpackiej. W obszarze siedlisko jest zdominowane w warstwie drzew przez grab pospolity, a towarzyszy mu zwykle buk pospolity. Uboższe płaty charakteryzują się występowaniem gatunków acydofilnych, typowych dla siedlisk mezotroficznych, w tym kosmatki gajowej. Reprezentatywność – B. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w regionie kontynentalnym (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: niski wiek drzewostanu, występowanie obcych gatunków tj. niecierpek drobnokwiatowy, struktura pionowa mało zróżnicowana, struktura przestrzenna prawidłowa), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: niewielkie zasoby

martwego drewna, naturalne odnowienie drzewostanu obecne). Ocena ogólna: dobra – B.

*91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe)

Siedlisko tworzy 10 niedużych płatów o podtypie 91E0-5. Zespół podgórskiego łągu jesionowego jest najbogatszym florystycznie zbiorowiskiem leśnym w obszarze. Z gatunków uznawanych za charakterystyczne wyróżniamy m.in.: turzyce rzadkokłosa, czy też szczaw gajowy. Reprezentatywność – B. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w regionie kontynentalnym (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: występowanie gatunków inwazyjnych oraz ekspansywnych, struktura pionowa i przestrzenna mało zróżnicowana, czasowe zalewy), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: naturalne odnowienie drzewostanu obecne, obecne, ale sporadyczne zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna). Ocena ogólna: dobra – B.

4014 Biegacz urozmaicony (*Carabus variolosus*)

Gatunek na chwilę obecna nie posiada pełnej inwentaryzacji wskazującej dokładną liczebność gatunku w obszarze. Szacuje się, że stanowiska gatunku mogą być rozmieszczone przy potokach leśnych, szlakach zrywkowych z zastoiskami wody w koleinach oraz w rowach przydrożnych (GIOŚ, 2017). Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: pokrycie roślinnością zielną około 80 - 90 % powierzchni, umiarkowanie zwartą, nie tworzącą gęstej murawy, podłoże błotniste/muliste z dużym udziałem materii organicznej) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku – B. Ocena ogólna – C.

1086 Zgniotek cynobrowy (*Cucujus cinnaberinus*)

Aktualna liczebność gatunku w obszarze nie jest znana. W trakcie prowadzenia badań w 2017 r. chrząszcz był obserwowany równomiernie na całym obszarze badań, przeważnie w liczebności do kilkunastu osobników. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: drzewa posuszowe nierównomiernie rozmieszczone w terenie, średnia miąższość martwego drewna, dominuje drewno w postaci leżaniny w różnych klasach rozkładu, stwierdzono kilkakrotnie występowanie - *Neomida haemorrhoidalis*) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku – B. Ocena ogólna – C.

6199 Krasopani hera (*Euplagia quadripunctaria*)

W obszarze wydzielono 13 stanowisk tego gatunku. Najbardziej rozległe są stanowiska powiązane z drogami. Są to jednocześnie najbardziej stabilne miejsca występowania tego gatunku, ze względu na sposób gospodarowania i prace utrzymaniowe, polegające na regularnym wycinaniu zarośli na przydrożach. W części obszaru objętej opracowaniem, motyl występuje głównie w obrębie rozległych stanowisk sadzka konopiastego zlokalizowanych wzdłuż dróg publicznych przecinających obszar. Na podstawie danych z inwentaryzacji oraz monitoringu GIOŚ oszacowano, iż populacja motyla w obszarze występuje w zakresie 40 – 220 os. Populację gatunku szacuje się na $100\% \geq p > 15\%$ populacji krajowej – A. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: bardzo liczne sadzce na rozległym obszarze, często w większych skupieniach, niewielka powierzchnia stanowisk) – B. Izolacja – populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku – B. Ocena ogólna – A.

1193 Kumak górski (*Bombina variegata*)

Gatunek na chwilę obecna nie posiada pełnej inwentaryzacji wskazującej dokładną liczebność gatunku w obszarze. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku – B. Ocena ogólna – B.

2001 Traszka karpacka (*Triturus montandoni*)

Aktualna liczebność gatunku w obszarze nie jest znana. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$

populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku – B. Ocena ogólna – B.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

W części obszaru objętej opracowaniem stwierdzono jeden płat siedliska 6510. Płaty siedliska są w dużym stopniu izolowane od innych płatów położonych poza obszarem. Łąki pokryte są w niewielkim stopniu przez gatunki charakterystyczne dla związku *Arrhenatherion* i zespołu *Arrhenatheretum elatioris*, co ma duży wpływ na postępujące zubożenie gatunkowe płatów siedliska. Analiza położenia płatu wskazuje, że jest on położony między siedliskami łąkowymi. Zasoby siedliska w przedmiotowym obszarze są niewielkie – stanowią zaledwie 0,0001% powierzchni tego siedliska w odniesieniu do skali kontynentalnego regionu biogeograficznego. Nadaję się ocenę D w zakresie reprezentatywności.

*Siedliska 6510 oraz 9180 oczekuje na zgodę Komisji Europejskiej co do ich wykreślenia z katalogu przedmiotów ochrony obszaru PLH180023.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	B02.04		i
M	A03.03		i
L	B02		i
L	I01		b
L	I02		i
M	K04.03		b
L	D01.01		i
L	G01.02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A03		i
M	B02.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0

Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność	0
Prywatna	0
Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) J. Bodziarczyka, W. Różańskiego. 2014. Rozpoznanie i skartowanie leśnych zbiorowisk roślinnych na obszarze Natura 2000 Las nad Braciejową. Kraków;2) BULiGL Oddział w Krakowie. 2014. Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Dębica na lata 2015 – 2024; 3) GIOŚ. Raport dla gatunków na obszarze Natura 2000 - 2017-2021;4) Wróbel D. 2018. Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania Planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Las nad Braciejową PLH180023 (część zoologiczna – gatunki zwierząt). RDOŚ w Rzeszowie;5) Wróbel D. 2018. Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania Planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Las nad Braciejową PLH180023 (część fitosocjologiczna – siedliska przyrodnicze). RDOŚ w Rzeszowie;6) Wróbel. D. 2018. Dokumentacja do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Las nad Braciejową PLH180023. RDOŚ w Rzeszowie.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	99.44				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Pogórze Strzyżowskiego	*	99.44

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat@rzeszow.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Plan Urządzenia Lasu na lata 2015-2024 dla Nadleśnictwa Dębica Link: https://www.gov.pl/web/nadlesnictwo-debica/plan-urzadzania-lasu
☐	Nie	

Nie, ale jest w przygotowaniu

Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180023

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)